

Krótką prezentacja ewaluacji Dokumentu Międzykonwentowego 2015

Konwenty Prowincjalne 2020 wskazały punkty Dokumentu Międzykonwentowego 2015, które powinny być zachowane i pogłębione przez całe Zgromadzenie. Synteza tych punktów jest przedstawiona w postaci konferencji, jaką św. Wincenty mógłby wygłosić Siostrze Miłosierdzia XXI wieku. Komisja Syntezy pragnęła symbolicznie przedstawić niedokończone zaangażowanie ostatniego Konwentu za pomocą wizerunku znanej rzeźby z katedry w Chartres przedstawiającej stworzenie Adama, nazywanej przez niektórych „niedokończonym stworzeniem”.

To, co już zostało zrealizowane

Z entuzjazmem podjęliśmy wyzwanie, by być odważnymi i by z odwagą stawać się coraz bardziej autentycznymi słuźebnicami na peryferiach społeczeństwa, zwłaszcza wśród migrantów, ofiar handlu ludźmi, bezdomnych i ciągle staramy się to czynić we współpracy z innymi. Jednak zawsze można uczynić więcej i tego przedpołudnia zastanowimy się nad owym „za mało”, wskażemy działania i postawy, które w dalszym ciągu powinniśmy rozwijać i pogłębiać, by zapewnić harmonijne przejście od „Odwagi” do „Ephata”.

„Co należy zachować i pogłębić?”

Możemy przyrzeć się odpowiedziom na trzy pytania.

Pyt. 1: **Życie duchowe, misyjne i siostrzane wspólnot: co należałoby ożywić?**

Podkreśliłyście, że osobista relacja z Chrystusem leży u podstaw całego naszego życia, że wiara jest podstawą relacji we wspólnocie oraz że wspólnoty otwarte i gościnne poprawią jakość służby Ubogim i przyciągną innych. Te przekonania uwytłumaczyły pragnienie, *by nadal rozwijać wspólnoty, w których panują wzajemne, serdeczne relacje i większe zaangażowanie w modlitwę i dzielenie się.*

Pyt. 2: **‘Czego nam brakuje, by być jeszcze bliżej naszych braci i sióstr naprawdę ubogich?’**

Wasze odpowiedzi jasno wyraziły pragnienie, by w dalszym ciągu *rezygnować ze stylu życia, który może być przeszkodą dla większej bliskości z naprawdę Ubogimi*, dokonując rewizji budżetów i wydatków, by je dostosować do rzeczywistości charakteryzującej się „duchem ubóstwa”, „umiarem” i „prostotą”. Pragniecie jednocześnie *wzmocnić postawy wewnętrzne*, na przykład: bycie służebnicą, przynależność, dyspozycyjność i autentyczne braterstwo. Może to prowadzić do przeorganizowania wspólnot lub nabywania nowych doświadczeń, by zachować świeżość i aktualność charyzmatu. Uznajecie, że należy podjąć więcej wysiłków na rzecz formacji ciągłej, aby ożywić dziedzictwo i ducha Zgromadzenia.

Pyt. 3: **Koordynować wysiłki: współczesne formy niewolnictwa i wiele jednoczesnych form ubóstwa**

Istnieje silna wola i mocne postanowienie, by *zintensyfikować pracę w sieci na wszystkich płaszczyznach oraz współpracować nad „wspólnymi projektami” z innymi, a zwłaszcza w Rodzinie Wincentyńskiej*, także dzięki nowoczesnej technice i technologii. Może to się przełożyć na więcej inicjatyw, wspólnot i projektów międzyprowincjalnych, szczególnie „w głównych miejscach imigracji”. Jesteście zmotywowane, by *iść do nowych miejsc oraz przyjąć nowe wyzwania i nowe drogi*, między innymi zwracając uwagę na najbardziej aktualne formy ubóstwa spowodowane przez Covid-19.

Pojawia się zobowiązanie do wzmocnienia *posługi rzecznictwa*, do ulepszenia procesu rozeznawania, aby móc „ujawniać”, „bronić praw”, „opowiadać się” przeciw niesprawiedliwości. Jednym ze środków, z którego pragniecie nadal korzystać, jest większe zaangażowanie Zgromadzenia przy Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Po raz kolejny podkreślacie znaczenie *formacji* – przyjmowania i formowania nowych służebnic Ubogich oraz tworzenia skutecznych możliwości formacji ciągłej, która od zwykłego korzystania z zasobów lub wysiłków innych dąży do tworzenia w wierze więzi komunii ze świeckimi.

Stałe zaangażowanie całego Zgromadzenia we współpracę jeszcze bardziej przełoży się na wdrażanie w życie Ephata.